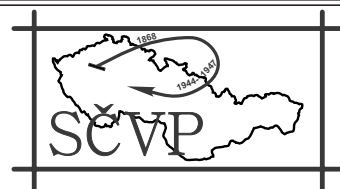

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

3/2014

Slovo předsedkyně SČVP k 100. výročí založení čs. legií

Vážené dámy, vážení pánové, milí hosté, draží přátelé, chci se s vámi podělit o informace o podílu volyňských Čechů na vzniku československých legií a naší republiky v roce 1918 a také na jejím osvobození za druhé světové války v letech 1944-1945.

Bez volyňských Čechů by v roce 1914 nevznikla Česká družina, jejíž členové byli prvními neohroženými a nezištnými spoluvůdci československé samostatnosti od samého začátku. Nebyť jich, nevznikly by ani legie. Volyňští Češi z České družiny byli rozděleni jako průzkumníci. Velmi úspěšně působili v ruských divizích, demoralizovali Slované v rakouské armádě, a tak si získali důvěru a podporu cara. S rakouskými zajatci by se jinak zacházelo podle platné mezinárodní konvence. Tu car zásluhou volyňských Čechů porušil. Povolil vytvářet na svém území armádu neexistujícího státu i ze zajatců. Tak mohli česko-rakouští zajatci nastupovat do čs. vojska v Rusku. V legiích následně působil 1.584 volyňských Čechů, z toho 244 starodružiníků. Podíleli se také na materiální pomoci legiím a legionářům. Navzdory velkému úsilí o poválečný návrat do zrodiliví se vlasti, se tehdy ve vznikající republice nenašly finanční prostředky na jeho uskutečnění.

Ve druhé světové válce, při osvobození republiky, byla role volyňských Čechů stejně významná. Již od Buzuluku v našem praporu v Rusku bojovalo 75 našich krajanů, z nichž 20 padlo u Sokolova. V březnu 1944 bylo odvedeno celkem 10.526 dobrovolníků z 11.362 hlásících se osob. Tak v tehdejší SSSR mohl vzniknout náš armádní sbor. Zásobovali jsme naši armádu také potravinami, koňmi a organizovali sbírky na nákup tanků. Našich krajanů ve válce zahynulo bezmála 1.500. Z celkového počtu volyňských Čechů jich narukovalo 26,4 %, což v žádném jiném etniku nemá obdobu.

V každé rodině našich krajanů byl dříve legionář a také voják i ve druhé světové válce. V roce 1947 se nám však podařilo návrat do vlasti uskutečnit. Nebyl pro nás snadný. Přišli jsme o těžce nabytý majetek na Volyni a po nástupu komunismu v ČSR znovu. Navíc s nespravedlivým puncem těch z východu.

Vážení, vzhledem ke vznešeným tradicím legionářů nynější vedení Československé obce legionářské žádám, aby očistilo své jméno. Nelze přece u tak významné a vážené organizace připustit sebemenší náznak toho, co nedávno ČT vysílala v hlavních večerních zprávách.

Bůh ochraňuj tradice legií a Vy jim vraťte dobré jméno. Děkuji vám za pozornost!

Jaromíra Němcová Ničová

Z našich regionů

Region Brno a Moravský Krumlov
Setkání členů regionu Brno a Moravský Krumlov se uskuteční v pátek 14. března od 13 hodin v salonku v restauraci Bogota v Brně.

Jan Pavlica

Setkání volyňských Čechů, jejich potomků a přátel v Krnově

V neděli dne 30. března 2014 v 10:00 hodin v minoritském kostele mše sv. za všechny zemřelé, za padlé v obou světových válkách, za oběti banderovců, za oběti komunismu a odsouzené na Sibiř.

SPOLEČNÉ POSEZENÍ a OBĚD ve 12.00 hodin v restauraci (bude upřesněno). Členové Sdružení si připraví členský příspěvek

Ludmila Čajanová

Výroční členská schůze Regionu Šumperk se koná dne 24. 5. 2014 ve 12:00 hod v restauraci "Pod kaštany" v Šumperku. Zveme všechny naše členy i hosty na toto setkání.

Srdečně zdravím, Haken Remigius, předseda

Informace z regionu Žatec-Podbořany

V neděli 18. května 2014 se zúčastníme společně s ČSBS a ČsOL zájezdu na Tereziňskou tryznu. Na zpáteční cestě navštívíme zámek a zahrady v Libochovicích. Doprava zdarma. Zájemci se mohou přihlásit v kanceláři ČSBS v pondělí od 10 do 12 hodin na tel. 415 710 734.

V sobotu 31. května 2014 při příležitosti 130. výročí narození prezidenta Dr. Edvarda Beneše připravujeme vzpomínkový akt u pomníku v Žatci na Kruhovém náměstí. Program bude upřesněn v příštím Zpravodaji. Dále připravujeme pietní akt k 71. výročí vypálení Českého Malína.

Členové, kteří ještě neuhradili příspěvky na rok 2014, mohou tak učinit v kanceláři ČSBS a ČsOL v pondělí od 10 do 12 hodin. Tel. 415 710 734. Zájemci o členství v žateckém regionu se mohou přihlásit rovněž tam, případně písemně na adrese: SČVP, Lva Tolstého 969, 438 01 Žatec.

Za region Olga Nepivodová

Z vašich dopisů

Vážená redakce, dovolte mi reagovat na článek o spolupráci města Šumperk se Zdobnovem.

S velkým zájmem o spolupráci jsme se setkali před rokem také v Hrušvici, kdy české účastníky znovuvysvěcení bývalého českého kostela přivítali představitelé obce a také místní obyvatelé. Výslovně projevíli zájem o spolupráci se Sdružením volyňských Čechů, rádi by také přijeli na naše setkání. Pan Jozip Michalčin udržuje písemné kontakty a sám

přijímá a hostí návštěvníky z Čech ve svém domě.

Protože město Krnov má už družební styky s ukrajinskou Nadvirnou, nelze navázat tyto kontakty v rámci města. Myslím, že by přijali velmi s povděkem, kdyby mohli navázat oficiální kontakt se Sdružením regionu Moravskoslezského. Přesně, jak uvádíte, bez dobrých kontaktů a přátelského zájmu na ukrajinské straně se asi neobejdeme, pokud chceme nějakým způsobem působit v oblasti rekonstrukcí českých stop na Volyni.

Tady se ozývají hlasy, že bychom například mohli spolupracovat na vyčištění českého hřbitova na Martinovce a tamní kapli. V samotné Hrušvici je sice bez střechy, ale krásně zachované zdivo české hasičárny a pod...

Chce to jen nějakou koordinaci lidí, nadšených pro věc.

Mgr. Ludmila Čajanová

V Ý Z V A

Jmenuji se Ludmila Nikolotova, žijí v Žitomiru, hledám své české kořeny. Vím, že moje prababička - Maria Fjodorovna Sial (nyní zesnula) byla českého původu, strýc - Milan Šťastný (Šťastný) (taky zesnulý) žil v Žitomiru. Vím, že moje babička neustále se dopisovala s příbuznými z České republiky, ale po její smrti všechny dopisy se ztratily. Chtěla bych najít ty příbuzné. Byla bych Vám vděčná za Vaši odpověď.

Poznámka redakce: Kdo ví něco o příbuzných Ludmily, prosím informujte doc. Borise Iljuka, e-mail: boris.iljuk@fvp.slu.cz, respektive redakci.

doc. Boris Iljuk

Moje zkušenosti s ukrajinskými nacionalisty z válečných let 1941 až 1945

V době okupace západní části (polské) Ukrajiny sověty dne 17. září 1939, byly staženy polské policejní síly a asi 2 dny panovalo bezvládní. Mnozí lidé ihned začali rabovat sklady a naložené vagony na nádraží ve Zdobnově kde jsme žili. Chovali se naprosto bezohledně a rvali se o pytle cukru, mouky, krup apod.

V létě 1941, po obsazení Ukrajiny Německými okupanty, vytvořili Němci ukrajinskou i polskou policii. Ihned v každém větším městě založili ghetta, kam se museli vystěhovat všichni Židé, kteří museli mít na oblečení vpředu i vzadu našité žluté kolečko. Ukrajinská policie velmi intenzivně asistovala při násilném stěhování Židů a na vlastní oči jsem ve Zdobnově viděl jak jeden ukrajinský policista honil asi pětiletého kloučka, který mu utikal a tak mu pažbou pušky úplně roztránil hlavu.

Ukrajínští policajti, kteří se objevili ihned po německé okupaci, likvidovali z počátku ruské vojáky, kterým se podařilo unikat před zajetím, potom intenzivně honili po lesích židovské utečence z ghett a přímo tam je stříleli.

Osobně jsem v zimě na přelomu roku 1941-1942 objevil v obci Zálesí (kde jsme za války bydleli), na pěšině v lese za domem naší příbuzné paní Šedivé asi patnáct postřílených židovských dětí ve věku od 5 do asi 18 let. Byl mráz kolem -25 stupňů, zem byla natolik zamrzlá, že je nemohli zakopat. Tak tam ležely s otevřenými očima zmrzlí, mírně zaváty sněhem a opadaným listím, jen vítr jim čechal vlásy. Bylo to děsivé až neskutečné, mně bylo necelých 10 let a před týdnem jsem zažil, jak k nám do domu přiběhla vyděšená asi sedmiletá židovská holčička, že ji honí ukrajínští policajti. Tak jsme ji schovali pod postel a ihned se tam objevili dva ukrajínští policajti a hledali ji. Nás dětí tam bylo tehdy šest, nejmenší sedmiměsíční Liduška ležela na té posteli. Takže odešli s nepořízenou. Takovou práci dělali Ukrajinci pro Němce.

Neuvádím nic co jsem osobně nezažil a neviděl a z doslechu bych takových a horších hrůz mohl vyprávět celou řadu. Podobná zvěrstva vykonávali banderovci i na Polácích, ale i na vlastních lidech. Uvedu jen jedno, které jsem osobně viděl a prožil.

Asi půl kilometru od našeho stavení v již uvedené obci Zálesí měla hospodářství ukrajinská rodina Prochorových. Kromě dospělé těhotné dcery měli dvojčata Ivana a Maňku, kteří byli v našem věku a dobře jsme se s nimi znali a často si hrávali. Hospodářství bylo trochu o samotě na rozcestí Mizoč – Ostrog – Zdolbunov. Jedenou v noci, bylo to někdy v květnu 1943, nás probudila blízká střelba a přes okno jsme viděli, že celá usedlost Prochora je v plamenech. Druhý den jsem se dozvěděl podrobnosti. Prochor cosi odmítl udělat pro banderovce a tak pro výstrahu ostatním celou rodinu postříleli všechno oloupili a budovy spálili. Těhotné dceři v osmém měsíci těhotenství prostríleli břicho ze samopalu. Zachránila se pouze dvojčata, která spala na půdě nad stájí. Když viděli co se děje, tak v tom zmatku vyvedli koně (Ukrajinci většinou koně nekovali a tak nebyli při jízdě tolik hluční) a utekli na něm za svoji babičkou do sousední osady Klopoty. Ivan mi potom o té hrůze všechno povyprávěl.

Závěrem bych chtěl říci, že ukrajinský nacionalismus se trvale snaží překrucovat historii a zkrášlovat svoji úlohu, opak je ovšem pravdou. Byli za války nesmyslně krutí především vůči Židům, Polákům a svým vlastním lidem. A první informace z doslechu na Volyni o tragedii v Českém Malíně ihned po události byla, že Češi cosi odmítli banderovcům splnit, načež oni v Č. Malíně zastřelili německého důstojníka, za což následovala německá odplata. Tam zahynuli i moji příbuzní, teta Martinovská a její 12letá dcera. Dodnes, když si na ty prožitky vzpomenu, je mi z toho špatně.

Napsal jsem to z toho důvodu, co se dnes děje na Ukrajině. Lidé, kteří tam ještě neztratili rozum by se měli z minulosti poučit a zabránit extremismu, který teď na Ukrajině nabývá vrchu a k ničemu dobrému nepovede.

Z paměti Miroslava Němce

70 let od vstupu volyňských Čechů do 1. čs. armádního sboru

Letos si připomínáme 70 let od chvíle, kdy se volyňští Češi po osvobození svého území masivně hlásili do 1. čs. armádního sboru, takzvané Svobodovy armády. Jejich rozhodnutí bojovat za Československo a získat tím i možnost návratu nenastalo až v roce 1944. Tendence k návratu do země svého původu přicházely už s poznáním života pod sovětskou vlajkou. Východní část Volyně si těch zkušeností užívala již od roku 1921, kdy se původní Volyňská gubernie uměle rozdělila po přijetí řížského míru válčícími stranami, Polskem a sovětským Ruskem. Zbytek západní části potom po 17. 9. 1939, kdy po napadení Polska nacistickým Německem Sovětský Svaz dosáhl značného územního zisku spoluúčastí na tom napadení. Vše již bylo zřejmě předem ujednáno známým paktem Ribbentrop-Molotov.

Pro západní část, do té doby polské části Volyně, nastaly zlé časy. Snad jen při začátcích jejich osídlování se někteří mohli mít hůře než pod komunistickým vedením země. Klasické metody jako byly násilná kolektivizace v zemědělství, likvidace osobního vlastnictví,

perzekuce takzvaných kulaků včetně jejich věznění v gulazích a mnohdy i poprav. To byl jen krátký výčet opatření realizovaných Sověty na do té doby úspěšné obyvatelstvo Západní Volyně.

Za necelé dva roky však přišlo něco ještě horšího. Plán Barbarosa, přeřazení Sovětského Svazu Německem, přinesl další útlak a strádání pro celou oblast bez výjimky. Němci ponechali část Sověty zavedených metod. Například k úplnému zrušení kolchozů nikdy nedošlo. Vydírání a ožebračování venkovského obyvatelstva okupačními jednotkami se téměř rovnalo povinným odvodům za bolševika. Navíc, na celém území ještě působily různé partyzánské skupiny – ruští, polští a dvě skupiny ukrajinských. Všichni z nich se také potřebovali najíst, někteří i obléct a doplnit ztráty na materiálu. Vše to bylo na úkor venkovského obyvatelstva.

Nejhorší ovšem bylo to, co poznala česká vesnice Český Malín nebo Michna-Sergijevka. Prvně jmenovanou dne 13. 7. 1943 němečtí vojáci prakticky celou vypálili a zavraždili přitom, kromě dalších Poláků a Ukrajinců, 374 českých obyvatel. Jako údajnou odvetu za pomoc partyzánům, nebo za útok na německou vojenskou hlídku. Oficiální důvod toho řádění nacistů nebyl nikdy zjištěn, nebyl dopátrán v žádném dostupném archivu. Přímých válečných obětí z řad civilních volyňských Čechů se dá dopočítat okolo tisíce.

V sumě to byly ty hlavní důvody proč většina z více než 40.000 volyňských Čechů zatoužila po návratu do své původní vlasti. Rok 1944 jim potom dal největší příležitost k realizaci tohoto kroku. Zapojením se do osvobozovacích bojů si vysloužili nesmírné uznání a podporu na straně československých politiků, a to jak v Moskvě, tak i v Londýně. V době kdy se hlásili „Volyňáci“ do naší armády existovala jen 1. samostatná brigáda o počtu cca 3.700 mužů. V Rovně, kde bylo zřízeno náborové středisko „se přihlásilo 11.451 volyňských mužů a žen. Z toho za schopné vojenské služby (kategorie A a B) bylo označeno 10.615 osob, 266 žen nastoupilo přímo k útvarům, celkem tedy bylo zařazeno do sboru 10.881 volyňských Čechů.“ (J. Vaculík, *Dějiny volyňských Čechů II*). To bylo množství které nemělo v historii obdoby. Bylo to více než 27% obyvatelstva českého etnika! Nutno dodat, že mnozí další volyňští Češi bojovali i v Rudé armádě a také v západních armádách.

N. Aleb Mutac

Krátko o počtu krajanů a o krajaňských spolicích v Žitomirské oblasti

V tomto příspěvku bude pojednáno o krajanech a o krajaňských spolicích v Žitomirské oblasti od roku 1947 do současnosti, konkrétně v obci Malá Zubovščyna (Malá Zubovščina či Malá Zubovščina) a ve městech Žytomyr (česky Žitomír či Žitomír) a Malyn (Malin), kde dnes funguje spolek sdružující obyvatele českého původu z obce Malynivka (Malinovka). Zjištěná data vyplývají ze studia pramenů a literatury za účelem sepsání disertační práce.

Ve východní části Volyně bylo v meziválečném období méně Čechů než v její západní části. Podle údajů Stanislava Klímy z Československého ústavu zahraničního se dozvídáme, že v meziválečném období žila ve východní části Volyně 1/6 všech volyňských Čechů. V Žitomirské oblasti pak bylo ve 47 vesnicích a ve městě Žitomír celkem 2.148 Čechů a v Kyjevské oblasti, kam dříve patřila i Malá Zubovščina a Malinovka a kde také byli Češi spadající do vystěhovaleckého proudu do carského Ruska z 60. a 70. let 19. století, žilo 4.232 Čechů.

Po válečných událostech nerepatriovalo v roce 1947 z oblasti Volyně 1.045 osob, z toho 933 se souhlasem k reemigraci. Dalších 32 osob zemřelo během reemigrace v transportních vlcích a tento počet tak musíme odečíst od počtu nereemigrovaných Čechů. Nicméně, na základě československo-sovětské dohody o repatriaci mohli vycestovat zpět do vlasti pouze krajané z oblasti Volyně, zatímco z Kyjevské oblasti nemohli zdejší Češi pro Československo optovat. V Kyjevské oblasti zůstalo (velice) přibližně 2.170 Čechů, z toho nejvíce v Malé Zubovščině, v Malinovce a v Nikolajevce (dnes ukrajinsky Mykolajivka, později přiřazena pod Vinnickou oblast). Připočteme-li k číslu nereemigrujících Čechů z celé oblasti Volyně (1.013 osob) obce Malá Zubovščina i Malinovka, které se později administrativně přiřadily do Žitomirské oblasti, a další české obyvatelstvo z Kyjevské oblasti, vyjde nám, že po usazení volyňských

Čechů-vojáků v Československu v roce 1945 a po masové reemigraci v roce 1947 zůstalo v Kyjevské, Rivnenské, Volyňské i Žitomirské oblasti (včetně Nikolajevky) celkem 3.183 Čechů – jedná se však pouze o přibližný počet.

Po tzv. Černobylské havárii reemigrovalo v letech 1991-1993 z Malina, Malinovyky, Malé Zubovštiny, Korostenu (v meziválečné době patřil do Žitomirské oblasti), ale také z Kyjeva do Československa, respektive do České republiky, celkem 1.812 osob. Přesídlili nejen Češi, ale i ukrajinští manželé/manželky svých českých partnerů/partnerek. Na příklad z Malé Zubovštiny reemigrovalo 892 Čechů a do vesnice se poté přistěhovali Ukrajinci, Bělorusové, Moldavané, Kazaši i Rusové. Někteří Češi se však vrátili zpět na Ukrajinu.

Díky Čechům z Malé Zubovštiny a z Korostenu byl dne 25. 1. 1989 založen spolek s názvem Malá Zubovština o 400 členech. Poté vznikl v Malině další spolek s názvem Malynivské zahrnující Čechy z obce Malinovka o počtu 250 členů. Oba spolky se přihlásily pod zastřešující Česko-slovenskou kulturně osvětovou společnost Jana Amose Komenského, která vznikla 7. 4. 1990, a tak se objevují i názvy Malínská společnost Jana Amose Komenského či Společnost Jana Amose Komenského-Malá Zubovština. V květnu 1991 vznikla Žitomirská společnost volyňských Čechů. Zastřešující Česko-slovenskou kulturně osvětovou společnost Jana Amose Komenského nahradila dne 30. 5. 1995 Česká národní rada Ukrajiny v Kyjevě s předsedkyní prof. Ludmilou Muchinou.

V roce 1995 fungoval spolek v Malině o počtu 300 členů a v Malé Zubovštině o počtu 64 členů. V poslední zmiňované obci se 600 obyvatel (276 rodin) tak žilo asi 30 českých rodin. Celkem 146 obyvatel z Malé Zubovštiny i z Korostenu neustále usilovalo o repatriaci do České republiky.

Největší spolek pak byl v Žitomiru o počtu 500 členů v roce 1995. V samotném městě Žitomir i v okolních vesnicích žilo podle údajů Petra Kokaisla v roce 2006 154 českých rodin. Krajanského života se mohli účastnit jen obyvatelé s českými předky, což museli prokázat pomocí dokladu. V roce 2006 bylo v pěveckém sboru žitomirského spolku 30 členů a češtině se učilo 15 dětí a 30 dospělých. Ve stejném roce měl být v Žitomiru založen další český spolek, ovšem tato snaha nebyla úspěšná. V prosinci 2013 měla Žitomirská společnost volyňských Čechů 185 českých rodin.

Celkově žilo v roce 1989 na Ukrajině 9.122 Čechů, z toho 5.763 osob ve městech. Podle sčítání obyvatel v roce 2001 bylo na Ukrajině 5.917 Čechů a z toho 1.190 považovalo češtinu za svůj mateřský jazyk. V Žitomirské oblasti se pak při sčítání lidu přihlásilo k české národnosti v roce 1989 1.835 osob a v roce 2001 839 osob.

Literatura:
Kokaisl, Petr a kol.: 2009 – Krajané: Po stopách Čechů ve východní Evropě. Praha: Za hranice – Společnost pro rozvojovou spolupráci při Provozně ekonomické fakultě ČZU v Praze.

Klíma, St.: 1925 – Čechové a Slováci za hranicemi. Praha: J. Otto Vaculík, Jar.: 2009 - Češi v cizině. Brno: Masarykova univerzita Dluhošová, Helena: 1996 – Vystěhovalectví na Ukrajinu. Češi v cizině 9. Praha: Ústav pro etnografii a folkloristiku ČSAV: 48-66. Mička, Ivo: 2011 – S volyňskými Čechy v Žitomiru a Rakovníku. Rakovník: Rabasova galerie.

Brouček, Stanislav – Grulich, Tomáš: 2009 - Domácí postoje k zahraničním Čechům v novodobých dějinách (1918-2008). Praha: Public History s.r.o., Etnologický ústav AV ČR.

Hofman, Jiří - Klicpera, Jaroslav - Pelcová, Věra - Drahokoupil, Jaroslav: 1995 - Historická mapa českého osídlení na Volyni. Praha: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel. *Luděk Jirka*

Z redakční pošty

V minulém čísle jsme otiskli ukázkou z příspěvku jednoho polského příznivce. Bohužel došlo k nepochopení účelu této ukázkou a několik našich čtenářů nám poslalo a nabídlo její překlad.

Nejednalo se nám o překlad té ukázkou, ale o překlad celých velkých pasáží, které jsou k vidění na webu www.scvp.eu. Je tam těch článků několik (celkem 11) a jejich překlad by si vyžádal mnohem více času a práce. Přesto ale všem, kteří se nabídli děkují za ochotu a snahu pomoci!
Lubomír Sazeček

Pěstování chmele na Volyni a v Čechách

Ve Zpravodaji č. 3/2011 byla zveřejněna výzva ing. Miroslava Zicha, který společně s Václavem Nesvadbou připravoval publikaci o pěstování chmele na Volyni a v ČR po roce 1945, s prosbou o zaslání písemných zpráv, informací a případných fotografií s touto tematikou.

V roce 2012 podpořilo SČVP finančně přepracování rukopisu do elektronické podoby. Vydání publikace nabídl Ing. M. Zich SČVP. Dříve než mohla být publikace vydána Ing. Miroslav Zich zemřel / Viz příspěvek M. Žákové ve Zpravodaji č. 1/2013/.

Vzhledem k tomu, že SČVP má omezené zdroje na vydávání knih, obrácíme se touto cestou na členy SČVP, případně jejich děti a vnuky – podnikatele o příspěvek na vydání publikace.

S případnými dárci by byla uzavřena smlouva o reklamě. Reklama bude součástí publikace. Jednalo by se o částku 1.000 Kč. Je to způsob, jak je možno uvedenou částku zahrnout do daňového základu. Objednateli budou bezplatně poskytnuty 2 kusy výtisků knihy. O výše zmíněné publikaci se můžete také dočíst ve Zpravodaji č. 9/2013 v příspěvku Václava Nesvaby.

Případné dotazy ohledně smlouvy a příspěvku adresujte na adresu: SČVP, region Žatec, Lva Tolstého 969, 438 01 Žatec. Informace také v pondělí od 10 do 12 hodin v kanceláři ČSBS a ČsOL Žatec, tel. 415 710 734.

Za region Olga Nepivodová

Výzva pro členy Občanského sdružení vlastníků pozemků na Volyni, odebraných sovětskou vládou v roce 1939

I. Žádáme ty členy, kteří mají přesídlovací doklady (rodičů, prarodičů), aby je v čitelné kopii poslali na adresu: Alena Pavlicová, Zaječí 483, 691 05

Jsou to tyto doklady :

- 1) list o přesídlení
 - 2) soupis zanechaného jmění (originály jsou v ruštině a češtině)
- II. Členové, kteří nemají přesídlovací doklady, aby poslali podklady pro dohledání těchto dokumentů v archívech na adresu:

Ing. Jan Pavlica, Zaječí 483, 691 05

Požadované údaje: Příjmení, jméno, bydliště (Ukrajina), okres - rajon, oblast, rok narození, rok/měsíc přesídlení toho, kdo byl přesídlován.

Jedná se o všechny ty, kteří žili na území Západní Volyně – Polsko do 17. 9. 1939, tj. do doby okupace Západní Volyně Sověty.

NEZAPOMĚŇTE uvést v obou případech I. a II., kontaktní údaje odesílatele, nebo osoby zplnomocněné k zastupování: adresu, telefon, email.

III. Upozorňujeme členy Občanského sdružení, že naše Občanské sdružení neřeší pozůstalostní záležitosti. Pozůstalostní záležitosti si řeší každý ve své rodině.

Zasláním výše uvedených dokladů či údajů odesílatel souhlasí se zpracováním osobních údajů dle zákona č. 101/2000 sb.

IV. Každý region na nejbližším setkání regionu zvolí své zástupce (1 až 3) do rady sdružení, kteří se budou podílet na koordinaci postupu sdružení k dosažení cíle Sdružení obsažené v článku č. 2 stanov sdružení. Žádáme vedoucí jednotlivých regionů SČVP o spolupráci k zajištění volby zástupců (1-3) a oznámení kontaktních údajů zvolených zástupců regionu na emailovou adresu:

pavlicova.volyn@seznam.cz

Z činnosti komisí SČVP

Nedávno nově vzniklá „internetová“ komise začala od 28. 1. 2014 sledovat návštěvnost našeho webu umístěného na internetu - www.scvp.eu. Zjistili jsme přitom, že za celý měsíc, tedy do 27. 2. 2014, naše webové stránky navštívilo 324 lidí při 718 přihlášeních. To znamená, že se průměrně denně na ty naše stránky podívalo deset nových návštěvníků. Přihlásilo se tam ovšem každý den celkem 23 lidí.

V neposlední řadě je zajímavý i pohled na původ osob které si naše stránky čtou. Z 94,44% jsou to Češi, ale chodí tam lidé z celkem 11 států a některé destinace jsou opravdu překvapivé - Finsko, Vietnam a Nigérie! Při pohledu na dělení původu návštěvníků podle měst to je více než 90 obcí. V sumě se dá říci, že tímto způsobem si jen dokazujeme oprávněnost zřízení tohoto média a jistě uspokojení nad tím, že se informace o činnosti SČVP šíří po celém světě.

Také otevřená skupina volyňských Čechů a jejich příznivců která byla založena na sociální síti Facebook, <https://www.facebook.com/#!/groups/114077731954780/>, která dnes dosahuje počtu 375 členů, mezi sebou komunikuje na krásné úrovni. Jednotlivci si tam vypomáhají v předávání informací o vesnicích a rodinách z Volyně. Umisťují tam osobní fotografie a někdy i zajímavé články. Prostě je to prostor k přímé komunikaci jako stvořený. Sice tam občas pronikne někdo s jinými záměry, ale to lze jednoduše vyřešit odebráním práv přístupu. V každém případě jsou obě tato média velice užitečná v neustálém posilování povědomí veřejnosti o volyňských Čechích a jejich bohaté historii. *vedoucí komise Lubomír Sazeček*

Naši oslavenci

reg. Cheb: duben 84 let Emilie Rampasová ze Sofievky, nyní v Podhradí. **Květen** 89 let Anna Holubičková ze Sofievky, nyní v Kaceřově; 85 let František Tochor z Volkova, nyní v Podhradí; 84 let Vladimír Zýval z Volkova, nyní v Novém Kostele. **Červen** 90 let Evženie Floriánová ze Sofievky, nyní ve Střížově. *Pevné zdraví a další pohody léta přeje za region Libuše Pancířová*

reg. Chomutov: V březnu oslaví 88 let Paraska Lhotáková z Vyšné Pisany, bytem Chomutov; 88 let Miluše Kalcovská z Mirohoště, bytem v PP Praha; 88 let Marie Heltuchová z Dl. Pole, bytem Sušany; 85 let Josef Kocek z Novokrajeva, bytem Šluknov; 80 let Libuše Beránková ze Zálesí, bytem Sušany; 80 let Helena Rudolfová z Plosky, bytem Bělence; 80 let Zdena Vlnatá z Dl. Pole, bytem Nová Role; 80 let Marie Zemličková z Moldavy, bytem Kadaň; 70 let Rostislav Lysoněk plk. v.v. přds. ČsOL, bytem Chomutov. *Všem hodně zdraví a spokojenosti přeje za region J. Kačerová a J. Roller*

reg. Karlovy Vary: V březnu oslaví 87 let Jaroslav Čechura ze Strašic, bytem Bečov; 86 let Vladislava Hrycová ze Mstěšína, bytem Otovice; 82 let Raisa Randová z Rovna, bytem Karlovy Vary; 82 let Josef Hudeček z Volkova, bytem Ostrov n/O. *Všem hodně zdraví a spokojenosti přeje za region Helena Horáková*

reg. Litoměřice: V březnu oslaví 83 let Anna Holubová z Lipin, bytem Litoměřice; 85 let Anna Černá z Michalovky, bytem Litvínov; 87 let Miroslav Škrabal z Rovna, bytem Litoměřice; 89 let Josef Vyletěl z Mirohoště, bytem Jenišovice. *Všem jubilantům srdečně přeje pevné zdraví a spokojenost Daniela Zelenková, jednatelka*

reg. Moravskoslezský: V březnu oslaví 75 let Vladimír Knob z Ulbárova bytem Fulnek; 81 let Helena Vegrichová Průšková z Hlinska, bytem Hrozova-Sl. Rudoltice; 83 let Libuše Janková z Dembrovky bytem Ostrava; 87 let Olga Čvančarová Havříčková z Černého Lesa bytem Sudice; 91 let Ludmila Réblová Kabátová ze Mstěšína bytem Suchdol n/O. *Všem jubilantům přejeme vše nejlepší, do dalších let hodně zdraví a životní pohodu. Za region Zdenka Novotná - předs., Marie Seitlová - taj.*

reg. Praha: V březnu oslaví 90 let Anna Hlaváčková z Těšetice, nyní Velká Bystřice; 87 let Naděžda Laubová ze Zaborolu, nyní Praha; 85 let Krejčová Marie z Mirohoště, nyní Praha; 80 let Vlasta Hrabáková z Podhájčů, nyní Praha; 71 let Miroslav Nečas z Veverské Bítýšky, nyní Mimoň; 70 let Miroslav Svítek ze Gdyně, nyní Lužná. 60 let PhDr. Leoš Šatava z Prahy. *Všem jubilantům srdečně blahopřejeme a do dalších let přejeme zdraví a životní pohodu. Za region Průšová M.*

Reg. Rakovník: V březnu oslaví 90 let Václav Porazík z Hulče České, nyní Kolečov; 88 let Vladimír Lněniček ze Sofievky, nyní Oráčov; 86 let Anna Hanková z Újezdce Českého, nyní Hořovice; 84 let Anna Pitrová z Varkoviče, nyní Šanov a 81 let Helena Nováková z Hulče České, nyní Praha. *Všem jubilantům přejeme pevné zdraví, štěstí a optimismus do dalších let. Za region Václav Porazík a Josef Krouský*

reg. Šumperk: V lednu oslavil 86 let pan Rostislav Novotný, Novostavce, nyní Velské Losiny, v únoru oslavili 86 let Viktor Hnízdil Kneruty, nyní Šumperk, 85 let Antonie Doležalová Nováková Zborov, nyní Pardubice, 85 let Vladimír Suva Terešev, nyní Dolní Studénky. **V březnu** oslaví 90 let Marie Kulichová Maksová, Teremno, nyní Šumperk, 90 let Helena Novotná Kočková Novokrajovo, nyní Velké Losiny, 89 let Vítězslav Moravec Kiverce, nyní

Vikýřovice, 81 let Emilie Konečná Doležalová, Koryt, nyní Bludov, 84 let Vladimír Patera, Kneruty, nyní Sobotín. *Všem jubilantům přejeme hodně štěstí a zdraví do dalších let. Za region Jiřina Žáková reg. Tachov: V březnu*, oslaví své životní jubileum tito naši členové: Jiří Hudousek 80 let, pochází z Holovně, nyní Tachov; Libuše Richterová 83 let, pochází z Olšanky, nyní Tachov; Jiřina Slepíčková 84 let pochází z Krupé Hranice, nyní Kostelec; Rostislav Struček 80 let z Antonovky, nyní Tachov; Josef Bydžovský 85 let z Olšanky, nyní Plzeň; Zdeňka Magis 60 let z Plzně, rodiče pocházejí z Olšanky. *Všem mnoho zdraví, štěstí, lásky a pohody za region Tachov přeje Alžběta Michlová*

reg. Teplice: V dubnu oslaví významné životní jubileum 85 let Michal Ilčenko z Bystřan, rodák z Podhájčů a 75 let Alexandr Roušal z Teplíc, rodák z Olšanky. *Pevné zdraví a pohodu přeje výbor regionu TP. Vlasta Holmanová*

reg. Žatec: V únoru oslavila své 95. narozeniny Marie Menclová (Menzlová) Husáková z Jezírka, nyní Žatec. **V březnu** oslaví 90 let Emilie Šimsová z Moldavy, nyní Praha; 81 let Milada Andělová, Michalovka nyní Lichnov; 80 let Evženie Jankovcová, Volkov nyní Žatec; Vlasta 88 let Kašparová, Zdolbunov nyní Žatec; 70 let Tamara Klimešová, Kvasilov nyní Žatec; 86 let Evženie Krejčárková, Rovno nyní Praha; 83 let Vlasta Mašková, Pokosy nyní Žiželice; 81 let Viktor Novotný, Rovno nyní Most; 85 let Pavlína Poliščuková, Huleč nyní Žatec; 80 let Božena Řehořová, Pokosy nyní Žatec; 81 let Marie Štychová, Hošča nyní Dobřany; 83 let Vladimír Cejtchamr, Jezírko nyní Šířem. *Všem těmto jubilantům přejeme hodně štěstí a zdraví do dalších let. Za region Slávka Černá*

reg. Olomouc: V březnu oslaví 89 let Marie Nováková z Moldavy, nyní bytem Nedvězí; 82 let Emilie Hryzbičlová z Moldavy, nyní bytem Hněvotín; 65 let pan Václav Novák, nyní Nedvězí u Olomouce. *Všem těmto členům do příštích let přejeme pevné zdraví a spokojenost. Za region Miroslav Nerad předseda*

Naše řady opustili

reg. Žatec: Ve věku 96 let zemřel dne 24. 1. 2014 **Konstantin Mokřý** z Hájků nyní Stroujetice. *Upřímnou soustrast rodině věnuje za region Slávka Černá*

Dne 22. prosince 2013 zemřel ve věku 83 let **Antonín Bennett – Odstrčil**. Rodák z Chomoutu, ale dlouhá léta žil v Kanadě. Byl věrným čtenářem Zpravodaje a vždy velkoryse přispíval na tisk. *Kdo jste ho znali věnujte mu tichou vzpomínku.*

Jménem Sdružení M. Nečasová

Příspěvky na tisk

Dodatečně uveřejňujeme příspěvek došlý v roce 2013 - Rostislav Kaufman Náchod 200 Kč.

region Praha: Zdeňka Krušínová Otradovice 100 Kč; Vladislava Válková Ústí n/Labem 200 Kč; Vlasta Vránová Mimoň 300 Kč; Anastazie Petrková Praha 300 Kč; Emilie Vránová Černošice 100 Kč; Naděžda Smetanová Sukorady 300 Kč; Darie Saveláková Krupka 100 Kč; Antonie Držmišková Seč 800 Kč.

reg. Frýdlant: Ludmila Milická Liberec 300 Kč; Marie Záhrebová Prachatice 200 Kč.

reg. Chomutov: Beneš Vraný jedn. OV ČsBS Chomutov 500 Kč.

region Šumperk: Anna Vojtišková Rapotín 200 Kč; Žofie Lešáková Rapotín 200 Kč; Jiří Jersák Šumperk 123 Kč.

region Teplice: JUDr. Ing. Jaroslav Musial Teplice 300 Kč; Vladimír Valčuk Unčín 100 Kč; Libuše Moravcová Teplice 100 Kč; Vlasta Holmanová Teplice 200 Kč; Světlana Korableva 200 Kč; Ing. Marie Grossová Teplice 200 Kč; Miloslav Tesař Česká Kamenice 100 Kč; Antonie Janečková Teplice 200 Kč.

region Brno: Drahomíra Volfová Němčičky 200 Kč.

region Žatec: Antonín Mora Horažďovice 100 Kč.

region Rakovník: Jindřich Kučera Šanov 100 Kč.

region Domažlice: Anna Řeháková Líně 300 Kč; Marie Lokvencová Plzeň 100 Kč.

region Uničov: Ing. Jiří Niče Uničov 200 Kč.

Všem dárcům děkujeme!!! Marie Nečasová - hospodárka

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československá obchodní banka a.s., Poštovní spořitelna, Rožtylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu hospodárky Sdružení: Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, mobil: 728 351 726, mail: m.necasova@seznam.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárců a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu hospodárky. Děkujeme!

Tiráž: Vydává „Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel“ pro potřebu svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají autoři příspěvků. Vychází jako občasník. Šéfredaktor: Lubomír Sazeček. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte do konce každého měsíce na adr.: Lubomír Sazeček, Rovná 252/6, 415 01 Teplice, nebo e-mailovou adresu: sazecek@email.cz, tel.: Vodafone: 776 310 958, O2: 723 520 715. Podávání zásilek povoleno Česká pošta, a.s. odštěpným závodem Praha č.j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Stránky Sdružení vlastníků pozemků: www.vpnvosv.cz, Stránky SČVP: www.scvp.eu, **Toto číslo vyšlo 03. 03. 2014**